

gynde med at komme med Værditold paa, saa er det paa Tobakken. Komme ind paa en fuldstændig nøjagtig Udvikling af dette Spørgsmaal vilde tage saa lang Tid, at jeg ikke tør lægge Beslag paa det høje Tings Tid saa længe, men jeg vil indstændigt opfordre ærede Medlemmer til at læse denne lille Pjece, som er affattet af den største Cigarfabrikant og den største Tobaksfabrikant i Landet, tiltraadt af samtlige Landets Fabrikanter, samtlige Importører af Raavarer og samtlige tobakshandlende Landet rundt, og nu endelig af Arbejderne med. Denne lille Pjece er skreven saa fortrinligt, logisk og klart, at hvis man læser den igennem, maa man komme til en anden Opfattelse end den, jeg mente den højtærede Minister udtalte med Hensyn til det fremkomne Andragende. Hvis der er Ting imellem, som man ikke har Forstaaelse af, skal jeg med Glæde være til Disposition og forklare det, hvis der er noget, der hører ind under Fabrikationen og derfor ikke forstaaes af Ikke-Fagmænd.

Med Hensyn til den Beskyttelse paa Tobak, som blev berørt af det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen), kan jeg ganske rolig lade det ærede Medlem hvile i Fred, idet den højtærede Finansminister i tilstrækkelig Grad har fremført Beviser imod det ærede Medlems Opfattelse. Med Hensyn til de af den højtærede Finansminister opstillede Sats for Raavare-told og Beskyttelsestold maa jeg sige, at den maa jeg skrive under paa som værende fuldt korrekt. Men der er det ulykkelige ved denne Værditold, at den gør Forholdene ulige for de forskellige Fabrikanter i Landet, saaledes at den ene har lettere ved at eksistere end den anden. Hvad vil man f. Eks. sige om, at man som boende i Slagelse eller en anden Provins skal være henvist til at fortolde sine Tobakker i København? Man skal altsaa føre Tobakken derind først og føre den tilbage igen. Og saa spørger jeg: Har man Ret til at have sit Kreditoplæg i Slagelse? Naar man skal klarere sine Varer i København, skulde man i Grunden tro, at Kreditoplæget ogsaa skulde være der. Endvidere skulde jeg mene, at hvis man skal have tobakskyndige Mænd til at undersøge, hvorvidt den Tobak er det og det værd ved Indførselen, maa man ogsaa have tobakskyndige Mænd til at taksere den ved Udførselen. Hvad Raavarerne angaar, udføres der jo ganske vist ikke saadanne her fra Landet i Almindelighed, men hos enhver Fabrikant fremkommer

der Partier, som ere uoverensstemmende med de Prøver, hvorefter Varen er købt. Nu skulde man dog have Ret til at udføre det igen med Godtgørelse af samme Told, som man har betalt. Det kan sagtens lade sig gøre, vil den højtærede Finansminister sige. Ja, hvis det kunde ske i samme Aandedræt, men der er her det Forhold til Stede, at faar man f. Eks. 100 Baller hjem, er man ikke i Stand til at lukke dem alle op paa een Gang for at se, hvor mange der i Virkeligheden ikke er kontrakt- eller prøvemæssige. Det vil, kort sagt, medføre Ubehageligheder, som maaske vanskeligt kunne forstaaes af dem, som ikke have med selve Faget at gøre.

Dernæst vil jeg spørge om en ganske anden Ting. Skal den Tobak, som indføres, fortoldes efter den Pris, Varen har i Dag, eller den Pris, som Varen havde, da den blev købt? Hvis man vil vælge det første, vil det jo absolut skade hele Faget, idet man derved bliver afskaaren fra at kunne disponere og købe paa den Vis, man anser for heldigst og bedst. Vi have alle den Mulighed hver for sig, hvis vi ville, at lade ligge 1,000 Baller, ja mere, paa Pakhusene, baade i Holland og Bremen, og paa den Vis har man Lejlighed til at tage hjem successivt, hvad det skal være. Nu sætter jeg, at en Mand indfører her til Danmark 50 Baller Sumatra Tobak, købte til en Pris af 40 Cents. Han kan altsaa vise Faktura frem med den Pris. En anden Mand indfører ligeledes 50 Baller Sumatra Tobak, som har kostet 60 Cents. Intet Menneske i Verden kan se Forskel paa de to Partier. Prisforskellen skyldes ganske simpelt den Omstændighed, at der har været en Prisstigning fra 40 til 60 Cents. Hvem skal saa tros? De tre, som skulle udnævnes af Fabrikanterne, ville ikke kunne afgøre Spørgsmaalet — for Resten faar man dem aldrig, thi ingen Fabrikant i Landet vil paatage sig det Arbejde. Det er ganske simpelt umuligt. Jeg har talt derom med mange Fabrikanter, som have ofret lige saa mange Aar paa Virksomheden som jeg, og alle have de sagt: Nej, det betakke vi os for, de kunne dog ikke tvinge os, det er en Umulighed. Og lige saa umuligt er det for Toldvæsenet at bedømme den Slags Ting, naar det ikke er muligt for selv den dygtigste Fagmand. Jeg kalder ganske rolig alle mine Kolleger i Faget til Vidne paa, hvad jeg her har sagt. Jeg tror ikke, en eneste vil tiltro sig Evne til at bedømme en Vares Værdi paa et Omraade, hvor Priserne ere saa fluktue-